

Což neřekl ti zrak můj tisíckrát

Karel Gott

Ty ptáš se, zdali půjdu alejí
S tou vzpomínkou jak jarní růže bílá
Kam šel bych, a kde stál bych s nadějí
Bez tebe lásko má, ty břízo štíhlá
Což neřekl ti zrak můj tisíckrát,
že mám tě rád, že mám tě vroucně rád?
Což neřekl ti zrak můj tisíckrát,
že mám tě rád, že mám tě vroucně rád?

Má touha dál by k tobě letěla
Až tam, kde modré ráno slunci mává
A polibek ti vtiskla do čela
Do očí pohlédla, kde úsvit vstává

Což neřekl ti zrak můj tisíckrát,
že mám tě rád, že mám tě vroucně rád?
Což neřekl ti zrak můj tisíckrát,
že mám tě rád, že mám tě vroucně rád?

Až moje slunce zhasne jedenkrát
Já k louce vzlétnu věčným kvítím vzkvetlé
Z té výšky hvězdu Zemi spatřím plát
A paprsek tvůj najdu v jejím světle

Což neřekl ti zrak můj tisíckrát,
že mám tě rád, že mám tě vroucně rád?
Což neřekl ti zrak můj tisíckrát,
že mám tě rád, že mám tě vroucně rád?